

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. év február hó 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A **pénzhamisítás bűntette** miatt **I. r. vádlott és társai** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 15.B.259/2008/15. számú ítéletét az I. r., a II. r. és az V. r. vádlottak vonatkozásában **megváltoztatja**.

Az I. r. vádlott büntetését **visszaesővel szemben kiszabottnak jelöli**.

A kiadatási letartóztatás címén **beszámítani rendelt idő helyesen**: 2007. év december hó 04. napjától 2008. év február hó 17. napjáig, majd 2008. év március hó 12. napja. E vádlott 2008. év március hó 13. napjától 2008. év június hó 03. napjáig volt a jelen ügyben előzetes letartóztatásban.

A II. r. vádlott 2004. év március hó 19. napjától 2004. év december hó 16. napjáig, majd 2006. év február hó 15. napjától 2006. év április hó 13. napjáig volt előzetes fogvatartásban.

Az V. r. vádlott által 2007. év október hó 16. napjától 2007. október 17. napjáig őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Az elkobozni rendelt bűnjelek lefoglalásának megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi; ugyanakkor a Magyar Nemzeti Banknál letétként kezelt 124 db hamis bankjegyet, valamint az 57 darab A/4-es méretű bankjegyhamisítási lapot **elkobozza**.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből az I. r. vádlott 297.626,- (kettőszázkilencvenhétezer-hatszázhuszonhat) forint, a II. r. vádlott 43.620,-

(negyvenháromezer-hatszázhusz) forint, míg az V. r. vádlott 100.050,- (egyszázezer-ötven) forintot köteles az államnak megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy a III. r. és a IV. r. vádlottakat érintően a bűnügyi költség viselése tárgyában különleges eljárást folytasson le.

A másodfokú eljárásban felmerült 10.800,- (tízezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költséget az I. r. vádlott, míg 11.700,- (tizenegyezer-hétszáz) forint bűnügyi költséget az V. r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2008. június 3. napján kihirdetett 15.B.259/2008/15. számú ítéletében - mely jogorvoslat hiányában a III. r. és a IV. r. vádlottak vonatkozásában jogerőre emelkedett - az I. r. a II. r. és az V. r. vádlottak bűnösségét a Btk. 304.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző, és aszerint minősülő társtettesként, folytatólagosan elkövetett pénzhamisítás bűntettében állapította meg.

Ezért az I. r. vádlottat 1 év 4 hónapi börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, elrendelve a Veszprémi Városi Bíróság 9.B.1389/2002/10. számú ítéletével kiszabott 1 év 8 hónapi börtönbüntetés végrehajtását.

A II. r. vádlottat 2 év - végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és 50.000.-Ft pénzmellékbüntetésre ítélte, rendelkezve utóbbi meg nem fizetése esetére annak 5.000.-Ft-ként szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

Az V. r. vádlottat 1 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, egyben elrendelte a Székesfehérvári Városi Bíróság 8.B.996/1999/18. számú ítéletével kiszabott 1 év 2 hónapi börtönbüntetés végrehajtását.

A járulékos kérdések körében az I. r. és a II. r. vádlottat érintően rendelkezett az előzetes fogvatartás beszámítása tárgyában; ezen túlmenően a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene az I. r. vádlott és védője enyhítés, a II. r. vádlott és védője felmentés, míg az V. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan eltérő minősítés és enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.150/2006/5. számú átiratában - jelezve, hogy a másodfokú nyilvános ülésen részt venni nem kíván - az I. r. vádlott előzetes

fogvatartására vonatkozó adatok pontosítása mellett az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta; számot adott arról, hogy mely terhelő bizonyítékok alapján vetette el a vádlottak védekezését. Az ily módon mérlegeléssel megállapított ítéleti tényállás megalapozott, a vádlottak bűnösségére vont következtetés okszerű és a cselekmények minősítése is törvényes ide értve azt is, hogy az V. r. vádlott cselekménye miatt nem értékelhető a védelem által hivatkozott pénzhamisítás elősegítésének vétségeként.

Végezetül a büntetést befolyásoló tényezők számbavétele és értékelése ugyancsak helyesen történt, enyhítés egyik vádlott esetében sem indokolt.

A vádhatósági álláspont szerint így az elsőfokú ítélet helybenhagyásának van helye.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlottak és védőik a fellebbezésüket egyező tartalommal fenntartották.

Az I. r. vádlott védője - noha utalt arra, hogy kevés tényadat szól védeence ellen, így kétséges a bűnösségének megállapíthatósága - a mérlegeléssel megállapított tényállást nem támadta. Álláspontja szerint I. r. vádlott terhére a hamis pénz forgalomba hozatalában való részvétel róható, ezért lehetőséget látott az I. r. vádlott büntetésének enyhítésére.

A II. r. vádlott védője a korábban általa előadottakkal egyezően utalt arra, hogy az eljárás tárgyát képező cselekménysor négy részre szakaszolható. Az első két szakaszban - a pénzhamisítás elhatározásában, az erről folytatott megbeszélésen; majd a móri számítógép-beszerzésben II. r. vádlott nem vett részt, ezzel ellenkezőt senki sem állított, és az ítéleti tényállás sem nevesíti e rész-cselekmények kapcsán a védencét. A harmadik szakaszban, a gyártásban sem igazolt II. r. vádlott tevékenysége; a társai nem vádolták, ő pedig adott magyarázatot arra, hogy miként és mikor kerülhetett az ujjlenyomata a kérdéses A/4-es papírlapra. Ugyanez mondható a negyedik szakasz, a terjesztés vonatkozásában is. Állította, hogy az albérlésben a tudtán kívül került a birtokába a hamis bankjegy, mely előadása nem nyert megcáfolást. Az, hogy a trafikban a rendőri intézkedést, a jegyzőkönyv felvételét megvárta, ugyancsak az ártatlansága mellett szól.

Összefoglalva: nem bizonyított a II. r. vádlott bűnössége a vád szerinti cselekményben, ezért kérte a felmentését.

Az V. r. vádlott védője elsőként arra utalt, hogy a tényállás felderítetlen; nem nyert tisztázást ugyanis, hogy a scannelés hol, milyen körülmények között és kinek mely eszközével történt, a 10.000.-Ft-os bankjegy képi állománya a számítógépen is megtalálható volt-e, vagy csupán a kérdéses CD-n. Rámutatott, hogy védeence a számítógép-beszerzésében vett részt; védekezése szerint anélkül azonban, hogy tudta volna: arra pénz hamisítása céljából van szükség. Ebből következően az V. r. vádlott felmentésének van helye.

Amennyiben tagadásával szemben - az elsőfokú ítélettel egyezően - mégis az kerül megállapításra, hogy tudott társai szándékáról, úgy terhére akkor sem a

pénzhamisításban, hanem csupán annak előkészületében való részvétel róható; mely magatartás a Btk. 304/A.§ szerinti pénzhamisítás elősegítése vétségeként értékelhető és vagylagosan közérdekű munkával, pénzbüntetéssel fenyegetett. Végül az elsőbírői minősítés esetleges elfogadása esetén nem társtettesi, hanem részesi, ezen belül bűnsegédi elkövetői alakzat állapítható meg az V. r. vádlott vonatkozásában, mely módot ad a kétszeres enyhítés révén pénzbüntetés kiszabására, a korábbi börtönbüntetés végrehajtása elrendelésének mellőzésére.

A másodfokú bíróság a felmentést, enyhébb minősítést, illetőleg enyhébb büntetés kiszabását célzó fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Ennek oka a következő:

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság fellebbezésekkel megtámadott ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§-ának (1) bekezdése alapján a Be. 349. § (1) bekezdése szerint meghatározott terjedelemben bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a vonatkozó perrendi szabályokat betartva folytatta le.

A szükséges, egyben elégséges alapossággal és körültekintéssel tárta fel, majd értékelte a vád tárgyává tett cselekmény kapcsán szóba jöhető valamennyi bizonyítékot. Sem az elsőfokú eljárásban, sem utóbb, a fellebbezésekben nem merültek fel olyan újabb bizonyítási irányok, amelyek az ügy előbbre vitelét, a történések teljesebb feltárását szolgálhatták volna.

Összegzően elmondható tehát, hogy nincs olyan bizonyítási lehetőség, irány, amelyet az elsőfokú bíróság maradéktalanul ne merített volna ki.

Hasonlóan mindenre kiterjedő a feltárt bizonyítékok mérlegelése.

Ennek kapcsán az elsőfokú bíróság a törvényi kötelezettségének eleget téve értékelt minden tényt, adatot. E vonatkozásban sem támadta egyébként az elsőbírői döntést jogorvoslat.

Összességében tehát rögzíthető, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a tényállás megállapítása kapcsán alapos jogorvoslat nem támadta; ilyen okot a másodfokú bíróság sem észlelt, így a Fővárosi Bíróság által megállapítottakat a másodfokú bíróság is irányadónak tekintette.

Fel sem merül ezért - noha az V. r. vádlott védője felderítetlenségre hivatkozott - hogy az elsőfokú ítélet a Be. 351. § (2) bekezdésében írt bármely hibában szenvedne. Erre figyelemmel a Be. 351. § (1) bekezdése alapján - az egyébként is indokolatlan és szükségtelen - bizonyításnak a másodfokú eljárásban nincs is helye. Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által a fentiek szerint hiánytalanul és hibamentesen megállapított ítéleti tényállást a Be. 352.§-ának (2) bekezdés b) pontjában írt körben a másodfokú nyilvános ülés előkészítése során beszerzett, az előéleti adatok alapján csupán az alábbiakkal egészíti ki:

Az I. r. vádlott vonatkozásában a hivatkozott, a Fejér Megyei Bíróság által kiszabott 2 év börtönbüntetésből az I. r. vádlott kitöltve 2003. február 16. napján szabadult volna.

A kiegészítés azért szükséges, mivel erre figyelemmel tekintendő az I. r. vádlott a jelen ügyben a Btk. 137.§ 14. pontja alapján visszaesőnek.

Időközben az I. r. vádlottal szemben a következő ügyekben született jogerős - büntetőjogi felelősséget megállapító - határozat:

A Székesfehérvári Városi Bíróság 2004. január 20. napján kelt és 2004. január 22. napján jogerős 7.B.211/2002/47. számú ítéletével az 1998. márciusában elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt 40.000.-Ft pénzbüntetésre ítélte.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2005. június 24. napján kelt és 2005. július 14. napján jogerős 20.B.35.125/2003/16. számú ítéletével a 2002. október 19. napján elkövetett garázdaság vétsége miatt, mint különös visszaesőt, 50 nap közérdekű munka büntetésre ítélte.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2005. október 19. napján kelt és 2005. október 27. napján jogerős 15.B.VI.21.430/2004/16. számú ítéletével a 2001. január 8. napján elkövetett kábítószerrel visszaélés vétsége miatt 30 nap közérdekű munka büntetésre ítélte.

Ezen kiegészítések azért bírnak jelentőséggel, mivel az I. r. vádlott ebből következően a jelen ügyben elbírált cselekményét a fenti büntetőeljárások hatálya alatt valósította meg.

Nem hagyható végül figyelmen kívül, hogy az I. r. vádlottat időközben az alábbi bíróságok ítélték el:

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2008. május 21. napján kelt és jogerős 23.B.24.712/2008/8. számú ítéletével a 2004. március 18. napján elkövetett kábítószerrel visszaélés vétsége miatt mint visszaesőt 35 nap közérdekű munka büntetésre ítélte.

A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 2008. július 2. napján kelt és jogerős 8.B.XV.1616/2006/38. számú ítéletével a 2006. július 4. napján elkövetett lopás vétsége miatt 30 nap közérdekű munka büntetésre ítélte.

A II. r. vádlottal szemben a Gyöngyösi Városi Bíróság a hivatkozott 9.B.103/2005/23. számú ügyében a 2002. július 8. napján elkövetett bűncselekményt bírálta el. Ebből következően a II. r. vádlott a jelen ügyben elbírált cselekményét ezen büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg.

Az V. r. vádlottat a Székesfehérvári Városi Ügyészség 2008. április 8. napján jogerős FBK.3938/2009. határozatával szerzői és szomszédos jogok megsértésének vétsége miatt megrovásban részesítette.

Az előéleti adatok kiegészítésén túlmenően lényegi pontosítást is igényel az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás.

Az elsőfokú ítélet 7. oldalának ötödik bekezdése 142 darab 10.000.-Ft-os hamis bankjegy elkészítését rója a vádlottak terhére, míg az ítélet 8. oldalának első bekezdése szerint 2 + 142 darab, összesen tehát 144 hamis bankjegy forgalomba helyezése történt meg.

Ezzel szemben a vád (vádirat 3. oldal ötödik bekezdése) - a nyomozati iratok II. kötet 753-759. oldalán írt listával egyezően - összesen 124 hamis bankjegyet nevesít, mely adattól eltérni alappal nincs mód.

A másodfokú bíróság ezért 124 darabban határozta meg a jelen eljárás tárgyát képező hamis bankjegyek számát, melyből egyet-egyet az I. és II. r. vádlott használt fel, míg a fennmaradó 122 darabot további, ismeretlenül maradt személyek.

A fenti kiegészítésekkel, pontosítással az elsőfokú ítéleti tényállás már mindenben helyes, teljes; a bizonyítás anyagán alapul.

Kétségtelen, hogy az egyes vádlotti cselekvősekre vonatkozóan kevesebb számú adat állt rendelkezésre. E bizonyítékokat ugyanakkor az elsőfokú bíróság maradéktalanul számbavette, logikus és részletes elemzéssel adott számot azok értékeléséről. Ennek során elsősorban az irathűen hivatkozott tanúvallomásokra alapozott, melyekben foglaltakat erősítették a szakértői vélemények - az ujjnyom- és számítástechnikai szakvéleményben - megállapításai. A feltárt tényekből levont helyes következtetéssel jutott azon tények megállapítására, melyek az egyes vádlotti felelősséget megalapozzák.

A felmentést célzó fellebbezések az elsőfokú bíróság iratokon alapuló helyes és törvényes mérlegelését támadják, így eredményre nem vezethettek.

Konkrétan: a II. r. vádlott terhére az elsőfokú bíróság sem rótta a bűncselekmény elhatározásáról folytatott megbeszélésen, a móri beszerzésben való részvételt. Ugyanakkor a hamisításban való tényleges cselekvőséget nem csupán a fellelt ujjnyom bizonyítja; a II. r. vádlott ellentmondásosan nyilatkozott arról, hogy a lakásban konkrétan hol lakott, ugyanakkor tanú 1. és tanú 2. ezzel szemben határozottan állította, hogy a galérián. Itt működött a kérdéses számítógép, tanú 2. vallomása szerint II, III, IV. r. vádlottak jelenlétében.

A II. r. vádlott a terjesztésben is részt vett; az azzal kapcsolatos előadása, hogy a kérdéses időben honnan volt épp 10.000.-Ft-ja, s az miként kerülhetett tudtán kívül kicserélésre: nehezen hihető. A minden komolyságot nélkülöző vádlotti védekezés elsőbírói elvetése maradéktalanul helyes, azzal a másodfokú bíróság is egyetértett.

Az V. r. vádlott senki által nem vitatottan beszélt a bankjegyhamisítás lehetőségéről. A scannelés tényét tanú 3-nak elismerte, aki erről nyilatkozott is. Szakértői megállapítás szól arról, hogy a bankjegy képe előbb a számítógépre került bescannelésre, majd onnan került a CD-re. Így - szemben a védői fellebbezésben foglaltakkal - e vádlott cselekvősege vonatkozásában is helyesen került a tényállás megállapításra, felmentő rendelkezés meghozatalának a II. r. vádlott vonatkozásában sincs helye.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére és a terhükre megállapított cselekmény minősítése is törvényes.

Részletes indokát adta annak, hogy az V. r. vádlott miért nem a pénzhamisítás elősegítéséért felel; az elsőfokú ítélet 14-15. oldalán ezzel kapcsolatban kifejtett jogi érveléssel a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett.

Nem így azzal a megállapítással, hogy a hamis pénz későbbi forgalomba hozatala büntetlen utócselekmény volna csupán (elsőfokú ítélet 14. oldalának negyedik bekezdése).

Az 1/2000. BJE határozat indokolásában írtak szerint „természetes egység annak a pénzhamisítónak a cselekménye, aki az általa hamisított pénz forgalomba hozatalában is közreműködik”.

Erre figyelemmel helyes az elkövetési időszak elsőbírói meghatározása, amiből következően törvényesen történt az I. r. vádlott korábbi szabadságvesztése végrehajtásának elrendelése.

A joghátrány nemének és mértékének meghatározása során ugyancsak körültekintően járt el az elsőfokú bíróság. A kiszabott büntetések neme és mértéke megfelelő, eleget tesz a belső arányosság követelményének. További súlyosító körülmény az érintett vádlottak esetében a már folyamatban lévő más büntetőeljárás(ok) hatálya alatti elkövetés, az I. r. és az V. r. vádlott vonatkozásában a korábbi ügyekben kiszabott szabadságvesztés felfüggesztésének próbaideje alatt állás ténye.

Erre figyelemmel a másodfokú bíróság sem látott lehetőséget a büntetések enyhítésére annál is kevésbé, mivel az I. r. és az V. r. vádlottak esetében a Btk. 87.§ (2) bekezdés c) pontjának - utóbbi vádlott esetében annak kimerítő - alkalmazásával került sor.

Az elsőfokú ítéletben is már helyesen hivatkozott előéleti adatok szerint az I. r. vádlott a jelen ügyben a Btk. 137.§ 14. pontja szerinti visszaeső, mely minőségét a másodfokú bíróság a büntetés kiszabása kapcsán feltüntette.

A járulékos kérdések vonatkozásában az elsőfokú döntés több vonatkozásban pontosításra, kiegészítésre szorul.

Az I. r. vádlott - amint arra a Fellebbviteli Főügyészség indítványa helyesen utal - az IRM/NBFO/472-13/2008. számú, az iratokban elfekvő tájékoztatása szerint 2007. év december hó 04. napjától 2008. év február hó 17. napjáig, majd pedig 2008. év március hó 12. napján volt kiadatási letartóztatásban; közben külföldön más, ottani ügyében kiszabott szabadságvesztés büntetését töltötte. 2008. év március hó 13. napjától 2008. év június hó 03. napjáig volt ezt követően a jelen ügyben előzetes letartóztatásban.

A másodfokú bíróság ennek megfelelően határozta meg a szabadságvesztésbe beszámítani rendelt időtartamot.

A II. r. vádlott a nyomozati iratok 1453. és 1461. oldalán elfekvő határozatok szerint 2004. év március hó 19. napjától volt helyesen őrizetben. Ugyancsak az iratok - REBISZ 146-26-1-152. számú jelentése, az elsőfokú bíróság 15.B.826/2005/9. számú végzése - szerint újabb elfogására 2006. év február hó 15. napján került sor. A beszámítással érintett tartamot az ő esetében is pontosítani kellett ezért.

Végül az V. r. vádlott 2007. év október hó 16. napjától 2007. október 17. napjáig őrizetben volt a jelen ügyben, melynek beszámításáról az elsőfokú bíróság nem rendelkezett, azt a másodfokú bíróság pótolta.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett a Bj.664/2005. számon kezelt bűnjelekről. A helyesen elkobozni rendelt 2.-től 10. sorszámgig terjedő bűnjelek lefoglalásának megszüntetése azonban szükségtelen; a másodfokú bíróság e rendelkezést mellőzte.

Észlelte ugyanakkor, hogy az elsőfokú bíróság nem döntött az ügy tárgyát képező és a Magyar Nemzeti Banknál letétként kezelt, a nyomozati iratok 753-759. oldalán pontosan meghatározott 124 darab hamis 10.000.-Ft-os bankjegyről, valamint az 57 darab A/4 méretű bankjegyhamisítási lapról (nyomozati iratok 751. oldala). A Btk. 77.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti kötelező rendelkezést a másodfokú bíróság megtette.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett a bűnügyi költség tárgyában, a vádlottakat külön-külön kötelezve megfelelő összeg viselésére, mely döntése a III. r. és a IV. r. vádlottakat érintően jogerőre emelkedett.

Döntését azonban e vonatkozásban nem indokolta meg, és az iratokból sem következtethető ki az elsőbírói álláspont.

Ezért a másodfokú bíróság a bűnügyi költség kapcsán az alábbiak szerint járt el:

Valamennyi vádlottat indokolt kötelezni a számítástechnikai (költségjegyzék [Kj.] 3. és 9. pontja), valamint az okmányszakértői díj (Kj.5.) megfizetésére. Ugyancsak kötelesek viselni a tanuk megjelenésével felmerült költségeket (Kj.12, 13, 18, 21.). Mindezek összesen 135.032.-Ft-ot tesznek ki. A másodfokú bíróság ezt a költség-részt a vádlottak között felosztotta, és - a fellebbezéssel érintett - az I. r, a II. r. és az V. r. vádlottakat egyaránt 27.000.- 27.000.-Ft megfizetésére kötelezte külön-külön megfizetni.

A fenti vádlottak ezen túlmenően - ugyancsak külön-külön - viselik mindazon költségeket, melyek velük összefüggésben merültek fel.

Így az I. r. vádlott az őt érintő ujjnyomszakértői díjakat (Kj. 1, 4.), a kirendelt védő díját (Kj. 15, 19, 22, 24, 26, 28, 30.) valamint a 2008. március 14. napján felmerült további 3.600.-Ft-ot; végül a Kj. 29. szám alatti fordítási díjat. Mindez az ő esetében 270.626.-Ft, melyhez hozzászámítandó a fenti 27.000.-Ft.

Az I. r. vádlottat terhelő elsőfokú bűnügyi költség így 297.626.-Ft.

A II. r. vádlott a Kj. 2. alatti ujjnyomszakértői díj, valamint ugyancsak a rá eső 27.000.-Ft, összesen tehát 43.620.-Ft viselésére kötelezhető.

Végül az V. r. vádlott a Kj. 11. alatti ujjnyomszakértői díj, valamint a Kj.16, 20, 23, 25, 27, 31. alatti kirendelt védői díj megfizetésére köteles, mely 68.820.-Ft; ehhez számolva még a 27.000.-Ft-ot, az ő esetében a fizetendő bűnügyi költség 100.050.-Ft.

A fenti vádlottakat ennek megfelelően kötelezte a másodfokú bíróság a költség viselésére.

Álláspontja szerint a III. r. vádlott a Kj. 6. alatti, míg a IV. r. vádlott a Kj. 8. alatti ujjnyomszakértői díj, valamint a társaikat is egyezően terhelő 27.000.-Ft megfizetésére kötelezhetők; az ő vonatkozásukban azonban dönten a jelen eljárásban nem lehetett.

A másodfokú bíróság ezért a Be. 578.§ szerinti döntés meghozatalára hívta fel az elsőfokú bíróságot.

Összességében az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét az I. r, a II. r. és az V. r. vádlottak vonatkozásában a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatta, míg egyebekben azt a Be. 371.§ (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

Az I. r. és az V. r. vádlottakat a Be. 381.§ (1) bekezdésére figyelemmel kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

Budapest, 2009. év február hó 18. napján

Dr. Székely Ákos s.k.
előadó bíró

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

Dr. Halász Irén s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 15.B.259/2008/15. számú ítélete - a Fővárosi Ítéletábra 5.Bf.211/2008/15. számú ítéletben írt változtatással - az I. r, a II. r. és a IV. r. vádlott vonatkozásában 2009. február 18. napján jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Budapest, 2009. év február hó 18. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Horváth Judit
tisztviselő